

Særlig skal bemærkes, at man vilde finde det lidet ønskeligt nu at opretholde de med den hittidige Form for Pligthugst uadskilligt forbundne Tvangsbestemmelser, der muliggør Ekspropriation af Skov, Udskrivning af Arbejdskraft og Køretøjer til Brændets Hugst og Transport samt tvungen Indkvartering af de udskevne Arbejdere.

Helt at opgive enhver regulerende Bestemmelse med Hensyn til Brændeproduktionen og Brændefordelingen mener Nævnet dog absolut ikke at kunne tilraade paa nærværende Tidspunkt, og man skal særlig pege paa, at *Fordelingen* af det fremstillede Brænde vil blive meget vanskeligere og meget daarligere, dersom der ikke paa en eller anden Maade gribes ind, særlig fordi en fuldstændig fri Hugst i Forbindelse med et fuldstændigt frit Salg vil bevirke, at Brændeproduktionen nu, da visse Egnes Skove er særlig stærkt udnyttede, vil blive meget mere ulige fordelt over Landets forskellige Egne end hidtil; det vilde da mange Steder blive særdeles vanskeligt for de mindre bemidlede Beboere at skaffe sig den nødtørftigste Brændemængde, og denne Vanskelighed vilde forøges yderligere ved Transportmidlernes Svigten.

Paa Grundlag af det foreliggende Materiale fra forrige Aars Pligthugst og Fordeling mener Nævnet imidlertid, at det vil være gør ligt uden Anvendelse af det hittidige store Apparat i den kommende Vinter at give Kommunerne Lejlighed til at forsyne sig med tilstrækkeligt Brænde til Forsyning af de Beboere, som har vanskeligst ved at skaffe det og betale det; idet man benytter det forrige Aar af Amtsfordelingsinstitutionerne omhyggeligt udarbejdede Fordelingsystem og giver Kommunerne Ret til at forudbestille Halvdelen af det dem da tildelte Brænde og fortrinsvis fra de samme Skovdistrikter, og idet man samtidig paalægger Skovejerne en tilsvarende Pligt til at levere det Brænde, som saaledes bliver bestilt, dog ikke udover 50 pCt. af deres pligtige Aflevering til Amtsinstitutionerne for 1918—19.

Samtidig med, at der saaledes tilsikres Kommunerne en vis Forkøbsret til de fremkommende Brændemængder, bør disses Salgspris formentlig vedblivende holdes indenfor en rimelig Grænse ved Bibeholdelsen af en Maksimalpris paa alle her i Landet producerede Brænde-effekter, og i Forbindelse hermed vil det være nødvendigt vedblivende at have visse nærmere Regler for Brændets Aflægning, Sortering og Salg samt et Organ til Afgørelse af Tvistigheder og deslige angaaende disse Forhold (Vurderingsnævn og Opmænd).

Den her foreslaede Form for Hugst og Fordeling i 1919—20 vil formentlig ikke paakræve Bibeholdelse af de nuværende forstkyndige Tillidsmænd ud over 1. November d. A., idet Hugstens Omfang kontrolleres ved selve Kommunernes Bestillinger, og det Materiale, som er nødvendigt til Afgørelse af mulige Andragender fra Skovejerne om Dispensationer fra Hugstpaalæget, vil antagelig kunne foreligge allerede inden nævnte Tid.

Amtsfordelingsinstitutionernes Virksomhed vil derimod ikke kunne standses samtidig for alle Amters Vedkommende; men efterhaanden som Brændselsbeholdningerne udtømmes, vil Institutionerne kunne bortfalde.

Den hidtil gældende Brændselslov gav Nævnet Midler i Hænde til ikke alene at løse sin principale Opgave: at sørge for Befolkningens Forsyning med Brænde, men ogsaa til samtidig at have i væsentlig Grad Indseende med, at Skovene ikke blev hensynsløst udnyttede, idet man ved Hjælp af de forstkyndige Tillidsmænd kunde fastsætte en passende Brænde-hugst for hver enkelt Skovejendom i Landet og samtidig forbød Skovejerne at hugge mere end netop denne Pligthugst. I Afleveringen til Amtsinstitutionerne, suppleret med Tillidsmændenes Virksomhed, havde man den Kontrol, der under de foreliggende Forhold var absolut nødvendig, om større Skovødelæggelser skulde kunne undgaas.

I det hermed indsendte Udkast til en Lov, der skulde afløse den nugældende Brændselslov, findes ingen Bestemmelser, der muliggør en saadan Kontrol med Hugsten, idet saavel den obligatoriske Aflevering af alt Brænde som selve de forstkyndige Tillidsmænd forsvinder. Nævnet har dog den bestemte Opfattelse, at en Kontrol med Hugsten i Landets Skove fremdeles ikke kan undværes, og man føler Pligt til særlig at henlede Indenrigsministeriets Opmærksomhed paa den store Fare, som utvivlsomt vil være til Stede, for at navnlig mange Smaaskove vil blive ødelagte, dersom der ikke sørges for en virkelig effektiv Kon-